

1961. február 1. szerda

Kalendárium

A Nap kel 7 óra 12 perckor, nyugszik 16 óra 44 perckor. A Hold kel 17 óra 38 perckor, nyugszik 7 óra 19 perckor. Mai névnap: IGNAČ.

Időjárásjelentés

Périds, helyenként ködös idő, többfelé ónos eső. Helyenként nyugati szél. Legmagasabb nap-páh hőmérséklet szerdán nyugaton plusz 4-8 fok között, (MTT)

A MAI NAPON

VINCENZO BELLINI

160 évvel ezelőtt, 1801-ben a napon született VINCENZO BELLINI olasz zeneszerző, a bel canle (tökéletes emberi hang kifejezésére törekvés) művésze. Első sikerét a KALOZ c. operával aratta. A fiatalon, 34 éves korban elhunyt művész utolsó nagy operája a PURITÁNOK című volt.

Ma FERFUVAR ELSEJE, a MAGYAR SAJTÓ NAPJA emlékézsűli az Illegális SZABAD NÉP 1942-ben a napon történt megjelenséere.

455 éve, 1506-ban a napon született GEORGE BUCHANAN (első: bjkentón) skót humanista és történész. I. Erzsébet, Stuart Mária és I. Jakab idején élt, megírta SKÓCIA TÖRTÉNETÉT. 50 éve, 1881-ben a napon született SZANTO BELLA, a magyar munkásmozgalom kiemelkedő alakja, a Tanácsközösség idején hadügyi népbiztos volt, majd emigrált és a Kommunista Internacionáléban dolgozott. Egy évig ittthon illegálisan vezetett párt-munkát, majd a Szovjetunióba került, ahonnan a felszabadulás után tért haza, a Szovjetunióba került, ahonnan a felszabadulás (1951.) varsói nagykövetségünk volt.

100 éve, 1861-ben a napon született RÓNA JÓZSEF szobrász. Kiemelkednek alkotásai közül hatalmas méretű emlékművei. 130 éve, 1831. február elsején indult el Pestől az első gőz-hajó Bécsbe. 35 éve, 1926-ban a napon alakult meg a KIRGIZ AUTONÓM SZOVIET SZOCIALISTA KÖZTÁRSASÁG (1936. óta szövévkeéses köztársaság).

HARMAS ÉNEKKARI TALÁLKOZÓ volt Isteren, a szak-lavazozott művelődési otthonban. A találkozon részt vett a balaton-kencsei, a balatonfüredi és a litéri énekkar. A hangverseny után tapasztalatcsere-megbeszélést tartottak.

FELLENDÜLT az ismeret-továbbmunka a vesziémi járás Dobrócsa községében: helyenként egy elbocsátott tartalom. A község kulturális vezetői komoly segítséget kapnak, a csoportok Növevényedől Allomástól.

KILENC HALIGATÓ vizsgázott sikeresen a Néművelésügyi Intézet és a Megyei Tanács Művelődési Osztálya által rendezett Színházi Rendezői Akadémián.

A FÜGGŐLENTETT népművelési dolgozók egyetemes állami továbbképzése megkezdődött meglombban is. Az első kétnapos konferencián 31 hallgató vett részt.

A PARIZSI Hírlapklub január 10-én bemutatta Keleti Márton Vitrud című filmjét.

TUZET OKOZOTT Német Szandor gondatlansága Honok-bódgón (pápai járás). Német Szandor — mint elmondotta — al-márért járt a kamrában, ahol nincs világítás, s így gyutavilágítás mellett rakta az almát. A légegett gyutaszálakat paraszasan dobálta el, s már kiment a kamrából, mikor a földön hagyott régi ruhák meggyulladtak. A tüzet a szomszédok vették észre és oltották el.

TANCMŰVÉLTÁSÁGOT rendezett az elmúlt szombaton Úgdon a Vöröskereszt helyi szervezetelemke vezetésege. A jól sikerült bal bevételeit egészségügyi állomások felállítására fordítják.

MAY BRITT, akinek a néger Samny Davissel kötött házassága igen nagy feltűnést keltett az elmúlt évben, közölte New York-ban, hogy augusztusra kispabát vár.

CHARLIE CHAPLIN család-jával együtt a Szovjetunióba készül, amint befejezte memoárjait, amelyen most dolgozik.

Klubavatás Sikátorban

A síkos havas úton csúszkalva haladt a két gépkocsi. A Veszprémi Irodalmi Színpad tagjaival mentünk Sikátorba. A község a megyei könyvtár segítségével klubszobát létesített a tanácsház legnagyobb és legszebb helyiségében. Ennek felavatóját kívánánk a község vezetői ünneppé tenni. Ebből az alkalomból hívták avassák fél a művelődés kis otthonát.

Sikátor a megye határára fekvő „istenhátmögött”. Kisközség, ahol eddig a mozin és a községi könyvtáron kívül jórómán semmilyen művelődési lehetőség nem volt. Vajon, hogyan vár és fogad a község lakossága egy irodalmi műsort?

Értekelik a szépet

A klubszoba előtt a községi tanács elnöke fogad bennünket. Szorongunk csak tovább növekedett, amikor a nagyon szepen és izlésszen berendezett, tisztá klubszobába belepertünk. Minden asztalnál ültek néhányan: olvasnak, sakkoznak és társasjátékokkal játszóttak. Több ember számlátoztunk. Felvilágosítottak azonban, hogy a szomszédos mozihelyiség már zsúfolásig megtelt. „Ki itt belesz, templomba lépésbe...” juthasz Gyula: A munkáson ottthon homlokára című versével kezdte Pintér Tibor, az irodalmi színpad vezetője a „ráadását”. Az összerúfoltodott 150 fonyi közönség ugyanis nem elégedett meg a „hivatalos” műsorral. Közél másfél óráig áhítattal és lelkesedéssel hallgatták a költsézet valogatott gyöngyszemét. Mi, akik ismerjük a színpad munkáját, megszoktuk, hogy a legnagyobb költők gondolatait művészetek kell továbbmósolni. Az volt azonban az érdekes, itt még a szokásosnál is többet kívánunk. Tapasztalhatuk — mint mindenütt — hogy az egyszerű emberek legalább annyira ismerik és értékelik a szépet, a művészt, mint bármelyik hozzáértő. Ugyanakkor megnyilatkozásuk sokkal közvetlenebb és

— Ma huszonheten cseréltek könyvet — mondja Szepei István né könyvtáros. Erdőkötőink? Nézzük a nyilvánvalóságokat, Ferenc Ferenc, Hal-Bacsó. Ami a kultuszát: mögött történet és Bogomolov: Titkos küldetés című könyvetek. Malaszt Géta erdészeti dolgozó pedig Bogomolov: Római regék és legendák című művet olvassa. Ifj. Imre Ferenc lakatos, Berkesi: Vihar utáráját és Bilhari: Szomjúságát, Horváth Aranka, 16 éves leány a

— Azt alomnótort 1 perc 15 másodperc múlva maximális sebességgel beindítani! A baloldali 3-as számú segédtraktátát 1 perc 20 másodperc múlva indíttajki Véghfalján!!! Remizov emberfeletti munkát végzett. Már 30 másodperc ideje sem volt, amikor az atomreaktor és a segédtraktáták vezérlőszárait bekapcsolta az úrhajó energiatorrázába. Hihetetlen iramban száguldtak a másodpercek... Egy perc... két... hét... Végre! Egy perc 10 másodperc telt el a parancs vétele óta, amikor kigyulladt a vezérlőszájal kékszínű jelzőlámpája, mely a bonyolult műszerek mechanizmusok munkára állapoltát jelente.

(27. folytatás)

Gyorsan dolgoztak. Zsukov minden percé időt beosztott, hiszen megfigyeléseket megokszorozza az, hogy egyre jobban közeliednek újjuk végeféjához: a Marsához... Elisa, — aki később évekig nem tudta meboosítani magának évszámegét, azt, hogy amíg társai az úrhajó megmen-téséért harcoltak, addig ő öntudatlanul fektött a televíziós központban. Pistától tudta meg a „nagy manőver” minden részleteit.

Bethetes zúrvavar támadt — mondta Pista. — Arra még emlékszem, hogy Donzskov hevevőlegre fektettelek. Zsukov, Remizov a megfigyelőbe rohant, Donzskov pedig remegő kézzel a televízió vezérlő asztalán babrálgatótt. A hirtelen zúrvavarnak Batalov kemény hangja vetett véget. Úgy rendelkezett, mint egy hadvezér, mintha közöttünk lett volna, hiszen emlékszel: a televíziós összeköttetés kitűnő volt... Koraes elvársi — zengett Batalov hangja a hangszórókból — fogja a mikrofont! Donzskov! Kapcsolja a központba Zsukovot és Remizovot! Kész??

Donzskov azonnal magához tért kabultságából. Pillanatmúve volt az egész, máris jelentte: — Megförtémt! Batalov Zsukovot és Remizovot hívta.

Zsukov, Halló Zsukov! Azonnal merftek be a távolságot! A rakéta sebességét! Pontos irányját! A műbolygó távoldásának gyorsaságát! Pista újra átélte a szörnyű percekét, hangja megremegett. Elisa tágranyílt, nagy meleg szemekkel tekintett rá. — Ott álltam a televíziós központban, kezemben a mikrofont, mintha soha nem láttam volna, Zsukov és Remizov, igazán mérték be a kért adatokat. Egy perc sem telhetett el, Zsukov szédültes gyorsasággal olvassa be a hosszú számsorokat... Működésbe lépett az uralt állomás teljes elektronikus apparátusa. Aztán megérkezett a parancs! — Az atomnótort 1 perc 15 másodperc múlva maximális sebességgel beindítani! A baloldali 3-as számú segédtraktátát 1 perc 20 másodperc múlva indíttajki Véghfalján!!! Remizov emberfeletti munkát végzett. Már 30 másodperc ideje sem volt, amikor az atomreaktor és a segédtraktáták vezérlőszárait bekapcsolta az úrhajó energiatorrázába. Hihetetlen iramban száguldtak a másodpercek... Egy perc... két... hét... Végre! Egy perc 10 másodperc telt el a parancs vétele óta, amikor kigyulladt a vezérlőszájal kékszínű jelzőlámpája, mely a bonyolult műszerek mechanizmusok munkára állapoltát jelente.

Zsukov a megfigyelőben a rakétát követte. Már szabad szemmel is jól látszott a fénylő test, mely az atomhalált röpdiette a Kosmoszplán felé... Abban a pillanatban, amikor Remizov lenyomta az atomnotort indító karját, az úrhajó és a halálrakéta közötti távolság nem volt több 200—250 kilométernél. Iszonyú robajjal kékes-vörös gázszóra tört ki az úrhajó fűtőkáma, és orrási gyorsulással lökte előre a Kosmoszplánt. Másodpercek alatt zsugorodott apó fényponttá az RB—285-ös rakétája... Amikor Remizov bekapcsolta a 3. számú baloldali segédtraktája rajóit, a Kosmoszplán gyors ívben jobbra fordult, és ez a pályamódosulás pontosan elég volt ahhoz, hogy az RB—285-ös rakéta-zeme örökre elvezesse az úrhajót... Fél perc múlva a rakéta apró csillagocskának látszott csupán, amint halálos terhével elsuhan a Sztriszusz irányába... Remeggett a Kosmoszplán falta az atomnotorok rigaszri erő-kifejtésétől. Túl voltunk a veszélyen... Azzal azonban, hogy a manőverrel kilendült az úrhajó előre. Kijelölt pályájánál, újabb veszély született: ha nem tudunk visszahelyezkedni a földtől megkezdett pályára, ívére, soha nem érjük el a Marcot, és a Jupiter zónájába kerülhetünk... A menekülés utáni percek mely csendben teltek el az úrhajón, csak az állandóan működő légfeszítő berendezés motorjai zúmmogtak. A halotti csendet Batalov hangja törte meg. — Halló. Kosmoszplánt jelemezzenek! Itt Batalov, az uralt állomásról! Halló!... Halló!... (Folytatjuk)